

Apellant tugineb põhimõttele *iura novit curia*, mille alusel kohaldab kohus otsuse tegemisel õigusnorme, mida ta peab sobivaks, ning muudab õiguslikku alust, millel põhinevad poolte nõuded, tingimusel et otsus vastab poolte tõstatatud fakti- ja õigusküsimustele ning ei muuda nõude alust ega muuda probleemi ka muul viisil. Sellega seoses oleks Üldkohus pidanud hindama apellandi argumente, kuivõrd selle tegemata jätmine rikkus tema kaitseõigusi ja registreerimisega seotud õigusi.

(¹) ELT 2009, L 78, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia) 13. veebruaril 2017 – SC Petrolel-Lukoil, Maria Magdalena Georgescu versus Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

(Kohtuasi C-76/17)

(2017/C 151/24)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Înalta Curte de Casație și Justiție

Põhikohtuasja pooled

Kassaatorid: SC Petrolel-Lukoil, Maria Magdalena Georgescu

Vastustajad: Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul Finanțelor Publice

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikliga 30 on vastuolus tõlgendus, mille kohaselt võib maksukohustuslane, kes tasus tõesti samaväärse toimega maksu, nõuda selleks maksuks juba tasutud summade tagastamist ka siis, kui maksu tasumise süsteem on siseriiklike õigusnormidega välja töötatud nii, et maks kantakse üle Euroopa Liidu tarbijale?
2. Kas samaväärse toimega maksuna sisse nõutud summade tagastamine on juhul, kui maksukohustuslane need tõesti tasus (kuid ei kandnud üle tarbijale), ühenduse õigusnormidega kooskõlas?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 23. veebruaril 2017 – Rafael Ramón Escobedo Cortés versus Banco de Sabadell S.A.

(Kohtuasi C-94/17)

(2017/C 151/25)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Rafael Ramón Escobedo Cortés

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Banco de Sabadell S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 93/13 (¹) artikliga 3 koostoimes lisa punkti 1 alapunktiga e ja artikli 4 lõikega 1 on vastuolus kohtupraktika, milles tuvastatakse, et laenulepingu tingimus, milles on sätestatud viivitusintressi määr, mis on rohkem kui 2 % suurune lisakoormus lisaks lepingus kindlaksmääratud aastase laenuintressi määrale, paneb tarbijale, kes maksekohustuse täitmisel hilineb, kohustuse tasuda ebaproportsionaalselt suurt hüvitist ja on seega ebaõiglane?